

عنوان مقاله:

تحلیل ساختاری زیست پذیری بافت های فرسوده شهری با تاکید بر شاخص های دوام واحد های مسکونی و نفوذ پذیری معابر (مطالعه موردی: شهرک های حوزه یک منطقه ده شهرداری شیراز)

محل انتشار:

نوزدهمین همایش ملی جغرافیا و محیط زیست (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

ندا صفایی - کارشناس فنی سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری، شهرداری شیراز

عبداله زارعی - کارشناس فنی و اجرایی معاونت خدمات شهری، شهرداری شیراز

لیلا سلیمانی - کارشناس فنی سازمان سیما، منظر و فضای سبز شهری، شهرداری شیراز

خلاصه مقاله:

مقدمه: امروزه زیست پذیری در بیشتر کشورهای توسعه یافته به عنوان یک اصل راهنما در چارچوب گفتمان پایداری در سیاست گذاری ها و برنامه ریزی شهری گسترش پیدا کرده است. هدف اصلی این پژوهش تحلیل زیست پذیری شهری شهرک های حوزه یک منطقه ده کلانشهر شیراز با تاکید بر شاخص های مسکن و محیط زیست شهری می باشد. شاخص های شناسایی مسکن، بافت فرسود و زیست پذیری شهری در آنها، استخراج تا نقشه های خروجی برای تصمیم سازی ها و تصمیم گیری های بعدی مورد استفاده قرار بگیرد. مواد و روش ها: روش تحقیق این پژوهش به لحاظ هدف، کاربردی و به لحاظ روش، توصیفی-تحلیلی می باشد و تلاش می گردد با استفاده از دو شاخص دوام مسکن و نفوذ پذیری معابر بافت های فرسوده شناسایی و میزان زیست پذیری را تحلیل گردد. در روند تحلیل ها از فرآیند تحلیل فضایی استفاده شده است. در این پژوهش از نرم افزارهای Excel، Arc GIS و Google earth استفاده شده است. نتایج: ۹۲۸ قطعه در این شهرک ها شناسایی و اطلاعات آنها جمع آوری و ثبت گردید. نتایج این پژوهش از لحاظ دوام و ایمنی ابنیه نشان می دهد که در این حوزه ۸۰ درصد قطعات مقاوم می باشند و ۱۶ درصد قطعات، کیفیت مناسب ندارند. ۹ معبر درجه یک و ۷۶ معبر درجه دو در این شهرک ها شناسایی شد که جمعا ۱۷۴۸۹ متر طول دارند. معابر درجه ۵۷ درصد متراژ خیابان ها را به خود اختصاص داده اند، معابر درجه دو نیز ۴۳ درصد متراژ معابر را در بر می گیرد و معبر با عرض کمتر از ۳ متر، در این شهرک ها وجود ندارد. نتیجه گیری: پیشنهاد می شود برای بررسی بهتر و دقیق تر زیست پذیری در حوزه مسکن و محیط زیست در کلانشهر شیراز، مطالعات در سطوح خرد تر از مناطق با تاکید بر سطح محله (شهرک) نیز مورد توجه قرار بگیرد. در این شهرک ها ۳۵٪ از بافت مقاومت خوب دارند، ۴۵٪ مقاومت متوسط و ۱۶٪ مقاومت ضعیف دارند. مقاومت متوسط این شهرک تهدیدی برای کیفیت و زیست پذیری شهری در آینده است که باید به مرور بازسازی و بهسازی شوند. وضعیت دسترسی واحدهای ساختمانی به معابر در شهرک ها این حوزه مناسب می باشد و مشکل ترافیکی سواره در این حوزه وجود ندارد. وضعیت نفوذ سواره در شهرک های این حوزه در وضعیت مطلوب می باشد.

کلمات کلیدی:

GIS، نفوذ پذیری، دوام واحد مسکونی، زیست پذیری شهری، منطقه ۱۰ شهرداری شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1901878>

